

Charita Ostrava, Kořenského 17, 703 00 Ostrava-Vítkovice, tel.: 596 621 094, bankovní účet: 196352520277/0100

ČTVRTLETNÍK

Charity Ostrava

Duben – červen 2008

②

 AKTUÁLNĚ

Lidé lidem na ostravském Kuřím rynku

Ojedinělá přehlídka se uskutečnila v pátek 30. 5. 2008 na Jiráskově náměstí v Ostravě. Statutární město Ostrava, ve spolupráci s o. s. Eko-info centrum Ostrava a dalšími partnery, připravilo pro všechny místní poskytovatele sociálních služeb možnost veřejně se prezentovat. Kdo měl z návštěvníků akce zájem, mohl si vyzkoušet např. jízdu na invalidním vozíku, cyklojízdu „naslepo“ nebo chůzi s vodícím psem. Pro návštěvníky byl po celý den zajištěn bohatý kulturní program, který si připravili právě uživatelé sociálních služeb, tedy: senioři, lidé s mentálním postižením, lidé se sluchovým postižením, lidé s tělesným a kombinovaným postižením, Romové atd.

„Usilujeme o komunikaci s veřejností, aby všichni lidé i ti, kteří aktuálně sociální služby nepotřebují, věděli, jak sociální služby fungují a kam se obrátit v situaci, kdy budou nějakou službu sami potřebovat.“ řekla na akci Mgr. Jaroslava Rovňáková, vedoucí odboru sociálních věcí a zdravotnictví Magistrátu města Ostravy.

Jednotlivé cílové skupiny uživatelů jsou rozděleny dle Komunitního plánování sociálních služeb Ostravy (KP). V 11 pracovních

skupinách KP jsou zastoupeni zástupci poskytovatelů služeb vč. neziskovek, v 5 z nich je zastoupena i Charita Ostrava. V infostáncích se mohli návštěvníci dozvědět o možnostech služeb přímo od pracovníků organizací, které je poskytují. Pořádající Odbor sociálních věcí a zdravotnictví statutárního města Ostrava získal v květnu 2008 cenu v jedné ze sedmi kategorií celostátní soutěže CENA KVALITY V SOCIÁLNÍ PÉČI, konkrétně Cenu ministra práce a sociálních věcí za kreativní přístup k transformaci sociálních služeb. *lk*

Charita Ostrava nevybírání vstupní poplatky

S ohledem na množství se nepěsné informace ohledně vybírání vstupních poplatků v Charitě Ostrava bych ráda uvedla nepřesnosti na pravou míru. V Hospici sv. Lukáše nebyly a nejsou vybírány žádné vstupní ani jiné poplatky. Pacienti hospice pouze hradí na základě uzavřené smlouvy s přihlédnutím k individuálním příjmům za poskytnuté fakultativní služby. Ve všech pobytových zařízeních pro seniory je **od 1. dubna 2008 zrušeno vybírání vstupních a administrativních poplatků** a jsou vybírány pouze úhrady za poskytované sociální služby dle stanoveného ceníku a příspěvek na péči.

Mgr. Marie Monsportová, vedoucí ÚSSPe

Ostravané sbírali brýle pro Afriku

V průběhu května se Charita Ostrava připojila k celorepublikové sbírce starších brýlí, které ještě lze využít. Sbirka použitých brýlí pro Středoafričskou republiku (SAR), kterou vyhlásila organizace SIRIRI, o. p. s., vyvolala doslova vlnu solidarity. Lidé z Ostravy během 14 dnů naplnili brýlemi v Charitním středisku Gabriel dvě velké bedny.

Díky laskavé spolupráci s radnicí v Bohumíně, která se na sbírce také podílela, se brýle dostaly do organizace SIRIRI do Prahy, kde dobrovolníci ve spolupráci s oční lékařkou provádějí třídění, měření a čištění brýlí. Následně jsou posílány do nemocnice v Bangui – hlavního města Středoafričské republiky.

Běžná cena brýlí v SAR odpovídá tamnímu průměrnému ročnímu platu, v dispenzáři však díky sbírkám v Evropě za brýle vybírají jen symbolický poplatek. Největší nouze je především

o brýle dětské, protože drtivá většina populace v SAR je mladší třiceti let. Staré dioptrické brýle, které v Česku nenajdou využití, můžou lidem ve Středoafričské republice velmi pomoci.

Velké díky patří všem štedrým dárcům i všem, kteří se na sbírce podílejí!

Firemní dobrovolníci pomáhali v Charitě Ostrava

Společenská odpovědnost firem neboli anglicky *Corporate Social Responsibility (CSR)* je dnes často skloňovaným pojmem v souvislosti s firemní kulturou. CSR je dobrovolné integrování sociálních a environmentálních hledisek do každodenních firemních operací a interakcí s okolím, ve kterém firma podniká. Být společensky odpovědnou firmou je v jejím zájmu – odpovědné chování zvyšuje produktivitu práce a loajalitu zaměstnanců a při-

veřejně prospěšný projekt. Jde o společnou podporu: zaměstnanci pomáhají svou prací, znalostmi a nasazením a firma uhradí potřebné náklady.

Tři takoví firemní dobrovolníci z ostravské pobočky poradenské společnosti **KPMG Česká republika, s.r.o.**, která poskytuje služby v oblasti auditu, řízení rizik a poradenských služeb, daňového a finančního poradenství, se 14. května 2008 zapojili do aktivit Charity Ostrava. Svou jednodenní dobrovolnou činnost přispěli ke zkrášlení venkovního areálu Charitního střediska sv. Alžběty – zařízení pro přechodný pobyt seniorů. Úklidem starého listí a kompletním vyčištěním prostor zahrady domu přispěli k tomu, že může v nejbližší době proběhnout plánovaná výstavba chodníků. „Charita zajišťuje služby pro lidi, což se nám líbilo, a proto jsme se rozhodli pomoci právě u vás. Firma nám k této formě dobrovolnictví vytváří podmínky a my jsme rádi, že můžeme přiložit ruku k dílu,“ uvedl jeden z dobrovolníků. „Práce venku byla pro nás také příjemnou změnou a vybočením ze zaběhaných pracovních kolejí,“ doplnil dobrovolník ze společnosti KPMG Česká republika.

náš firmě dlouhodobě udržitelnou konkurenční výhodu.

Mezi jednu z možností, jak může firma vyjádřit svoji společenskou odpovědnost, je i tzv. *firemní dobrovolnictví*. Firemní dobrovolnictví je forma firemního dárcovství, kdy místo peněz daruje firma čas a schopnosti svých zaměstnanců, a to na

Pro Charitu Ostrava byla pomoc firemních dobrovolníků jednak přínosem pro provoz CHD sv. Alžběty a jednak zajímavou zkušeností, kterou věříme budeme v budoucnu dále rozvíjet ve spolupráci s Fórem dárců, které kontakty mezi neziskovkami a firmami zprostředkovává. Všem děkujeme za spolupráci. dk

Společnost se mění natolik, že potřebuje i nová řešení

Lepší zdravotní i sociální péče přidala léta lidem s mentálním postižením. Dříve bylo výjimečné potkat člověka např. s Downovým syndromem (jedno z mentálních postižení) kolem 30 let. Dnes mají padesát a více. V Německu se mentálně postižení nedoživali konce války. Byli likvidováni. Problém programů delšího života lidí s mentálním postižením je celoevropský. Mnozí žijí s rodiči, kterým je 70 let a více a také potřebují pomoc.

Otevřela se cesta do světa – mladí odcházejí, někteří se nevracejí a zakládají rodiny v jiném státě, nebo na jiném kontinentu. Pro české rodiče bývá milým důchodcovským programem pomáhat s vnoučaty, těšit se z nich. Teď mohou komunikovat s vnoučaty pomocí Skype, ICQ a jiných technik. Na klín se jim ale neopadají žádná technika.

Zavedená forma péče o staré lidi – domovy důchodců – poskytují lepší zdravotní péči, hygienu, dohled lidem, kteří se už o sebe sami nepostarají. Jsou však obklopeni lidmi stejného věku, se stejnými potížemi. Není divu, že hlavním tématem se stávají nemoci a jídlo. Jsou jim nabízeny aktivity vedené zkušenými profesionály. Vycházky do krásných parků, uzavřených branou. Ale hlavní aktivita tohoto věku – poklidné pozorování života kolem – chybí.

Lidé, kteří se kdysi spojili z lásky, mají možnost od sebe odejít – s požehnáním úřadů. Rozvádí se každé x-té manželství (netroufám si napsat kolikáté, protože se to stále mění, a bohužel k menším číslům). Zůstává obvykle matka s dětmi. Chybí vzor mužského chování k dětem, přístupu k práci, k partnerce. Kde a jak takovým dětem chybějící nahradit?

Malá města, ale i ulice velkých měst nebývaly anonymní. Uličníka dovedl za ucho k rodičům první dospělý, který ho přistihl při nějaké lumpárničce (anebo požaloval, když byl lumpík rychlejší).

Dnes nevíme, kdo bydlí v sousedních dveřích! V televizi se vedou diskuse o zákonné potřebě dětem neubližovat. Co však s odpovědností za ně – rodičů, sousedů, i nás, kteří víme, co není správné, ale raději to necháme být, než bychom měli nepřijemnosti?

A co s dětskou odpovědností? Vychováváme děti k ní, nebo si myslíme, že přijde automaticky po dosažení dospělosti?

Sociální služby se profesionalizují. Určit pravidla, jak má služba probíhat, je dobré. Na rozdíl od zakoupeného výrobku ji totiž nemůžeme vrátit, byla-li špatná. Přibývá však papírování, možná i přízpůsobování tak, abychom vyhověli standardům, inspekci. Neměla by služba vyhovovat především tomu, komu je určena?

Samé otázky. Pojmenování problému, diskuse o něm bývají počátkem cesty ke změně nebo vylepšení. Je to úkolem zákonodárců, rodičů, pracovníků, sousedů, obyvatel města? ...Další otázník...

Mgr. Luisa Bendíková

P. S.: Jako babička zámožských vnoučat bych si na klín posadila chlapečka osamělé maminky odvedle...

Vzdělávací seminář pro vedoucí charitních středisek

Nedílnou součástí profesionálního poskytování sociálních služeb je vzdělávání a zvyšování kvalifikace. Ve dnech 19. a 20. května proběhl v prezentační místnosti Charitního střediska Gabriel seminář s Dr. Ivo Šelnerem MAS z Rakouska, kde dlouhodobě působí na vedoucích pozicích, aktuálně jako vedoucí oddělení sociální medicíny Charity Feldkirch. Vedoucí pracovníci Charity Ostrava měli možnost vyslechnout odborný výklad a diskutovat o široké škále záležitostí týkajících se *Role manažera v neziskové organizaci*.

RC Klubíčko pro tatínky

V souvislosti s kampaní „Táta dneska frčí“, pořádanou Sítí mateřských center, o. s., jsme si řekly, že bychom mohly začít i program pro tatínky a děti. V dnešní rychlé době si děti ty tatínky moc neužijí, tak proč nevyužít příležitosti.

Pro tento blok se nám zdál nejhodnější pátek. Udělaly jsme propagaci mezi maminkami – uživatelkami. Většina z nich se jen zasmála s tím, že to doma zkusí.

Nervózně jsem 16. května čekala na 16. hodinu a ejhle, přišlo pět opravdu šikovných tatínků. Zvládli své děti bez velkých obtíží motivovat, zacvičili si – vyřádili se se svými dětmi. Napříště jsme zadaly úkol donést kladívka a helmy. Ani to je neodradilo, takže jsme mohli zatloukat hřebíky apod. Tento týden je před námi blok nazvaný „Bořek stavitel“. Moc se těším, protože jsou opravdu skvělí.

Zvláštní obdiv pak patří tatínkovi malé 9měsíční Terezky. Na něm je vidět, že si čas se svou dcerkou opravdu užívá. Její případný pláč není problémem, ale výzvou. Je to prostě táta celým srdcem.

Petra Hořínková, DiS., Rodičovské centrum Klubíčko

Maminky s dětmi v Andělské hoře – díl II.

V minulém čtvrtletníku jsme popsaly své zážitky z motivačního kurzu v rekondičním středisku v Andělské Hoře, kde jsme s maminkami a dětmi z CHD sv. Zdislavy strávily čtyři krásné aktivní dny.

Po výletu na Andělský vrch a po zážitku s poníky ve Staré Rudné jsme se třetí den rozhodly, že ani sychravé počasí nám nezabrání v plánovaném opékání uzenin. V místním malinkém řeznictví jsme nakoupily výborné a levné klobásky a snad ještě lepší čerstvý chléb. Potom jsme požádaly o pomoc s přípravou ohniště mužskou část našich spolubydlicích – zaměstnance Charity Hrabyně. Pánové se sice napřed trochu divili, ale pak ochotně spolu s naší kolegyní vymysleli a vytvořili na dvorku pomocí žebříku a starého linolea improvizovanou stříšku, která chránila oheň před mírným, ale vytrvalým deštěm.

Děti se oblékly do pláštěnek, nařezaly jsme pruty, napíchly na ně odborně nařezané klobásky

(některé kousky měly přímo výtvarnou hodnotu) a navzdory svatému Petru jsme spokojeně opékaly. Kolem se snesla noc, šuměl déšť, ale pod naší stříškou vonavě praskal ohýnek a leskly se mastné pusy.

Poslední den jsme s lítostí sbalily do tašek věci vonící včerejším ohněm, důkladně jsme po sobě uklidily a vyrazily autobusem na nádraží do Bruntálu. Jízda červeným motoráčkem byla především pro děti dobrodružným zakončením celého vydařeného pobytu.

Charitní středisko Gabriel – Komunitní centrum pro seniory

Dne 5. března 2008 uplynul rok od zahájení činnosti v Charitním středisku Gabriel – Komunitním centru pro seniory, které vzniklo ve spolupráci s Městským obvodem Ostrava-Jih, jež část budovy nového G-centra poskytl Charitě Ostrava k provozování služeb pro seniory a zároveň tyto projekty podpořil dotacemi. Za tento rok se u nás odehrálo mnoho zajímavých akcí, událostí, změn a naše služby využilo velké množství seniorů a lidí se zdravotním postižením.

Denní centrum pro seniory mělo zpočátku pouze čtyři klienty, ale od listopadu, kdy máme zajištěnou dopravu uživatelů našich služeb, se tento počet zvyšuje. V současné době máme 10 klientů. V průběhu roku jsme společně s klienty zvládli spoustu aktivit, kromě skupinových her a činností jsme s nimi výtvarně tvořili, zpívali, trénovali paměť, slavili, povídali si, chodili na procházky a dalšími různými způsoby je aktivizovali a vedli tak k udržení co největší soběstačnosti, a také

jsme tím předcházeli jejich sociální izolovanosti, osamělosti.

V Klubu seniorů vzniklo během roku několik pravidelných vzdělávacích, zájmových a společenských aktivit. Denně je u nás karetní kroužek, třikrát týdně se vyučuje základům práce na PC a práce s Internetem, jednou týdně probíhá dámský klub, konverzace v němčině, rehabilitační cvičení, vycházky, výtvarný kroužek, keramická dílna, přednášky na různá témata. Dvakrát měsíčně si k nám senioři chodí zazpívat a zatančit na hudební akci „Odpoledne s písničkou“, jednou měsíčně se jede na výlet nebo na zajímavou exkurzi. Například se třicet našich seniorů vydalo nedávno s pra-

covníci střediska Danuši Hanákovou na exkurzi do ostravského pivovaru. Velkou aktivitu projevil dámský klub **Živá voda** pod vedením JUDr. Evy Teicherové. Jeho členky pořádaly, kromě pravidelných čtvrtetních setkání, také spoustu společenských akcí: jednalo se o oslavu Mezinárodního dne žen, v létě Vítání léta, dále to bylo setkání s Mikulášem, Vánoční besídka a další.

Významným dnem pro naše středisko byl 20. 11. 2007, kdy byla slavnostně otevřena Galerie G a proběhla první vernisáž výstavy fotografií Poodří od Hany Papežové. Těto úspěšné akce se zúčastnili významní představitelé městského obvodu Ostrava-Jih, ředitelé ostravských galerií a také samozřejmě mnoho seniorů. Paní Hana Papežová se stala koordinátorkou výstav. Smyslem je umožnit umělecky založeným aktivním seniorům, aby zde prezentovali své fotografie nebo jiná výtvarná díla.

V následujícím roce bychom chtěli naplnit kapacitu Denního centra a rozšířit činnost v Klubu seniorů o další vzdělávací, zájmové a společenské aktivity. Doufáme, že se nám bude dařit naplňovat přání a očekávání našich klientů a že budou i nadále s našimi službami spokojeni.

*Jana Paseková
Charitní středisko Gabriel*

M+M reality podpořilo Hospice sv. Lukáše

Významný dar, který poslouží na dofinancování dluhu nesplacené stavby Hospice sv. Lukáše převzal od společnosti M+M reality ředitel Charity Ostrava Martin Pražák. Symbolický šek v hodnotě 50 tis. Kč předali zástupci M+M reality v rámci Dětského dne pořádaného touto společností na Masarykově náměstí v Ostravě. Podíl na akci měl také fotbalový klub FC Baník Ostrava, se kterým v rámci propagace Hospice sv. Lukáše spolupracujeme. Za podporu pro hospic všem velice děkujeme.

Dámský klub Ostrava podpořil hospicovou péči

Dámský klub Ostrava (DKO) vznikl v únoru 1996 a tradiční Zahradní slavnost je jeho stěžejní akcí roku. Za dobu své činnosti DKO podpořil významnými finančními částkami již mnoho ostravských projektů na podporu zdravotně a sociálně hendikepovaných lidí. Zhruba 40 tis. z výtěžku letošního 13. ročníku zahradní slavnosti byl věnován na podporu

dofinancování Hospice sv. Lukáše a obdobná částka také dalšímu ostravskému poskytovateli hospicové péče Mobilnímu hospici Ondrášek. Společenský večer doprovodili programem Ostravský dixieland a absolventi Fakulty umění Ostravské univerzity. Děkujeme za podporu a možnost zúčastnit se této společenské události s dobročinným účelem.

Pro dnešní rozhovor jsem oslovil paní Emilii Střebovskou. Paní Střebovská je zářným příkladem, jak se člověk s velkým hendikepem může místo nařikání nad svým údělem nejen věnovat svým koníčkům, ale navíc může sloužit druhým. To samozřejmě přináší radost a světlo do života oběma stranám.

Paní Střebovská, můžete čtenářům čtvrtletníku říci něco o sobě?

Narodila jsem se 1. ledna 1939 v Kylešovicích u Opavy a tam jsem chodila i do školy. Bylo nás hodně dětí, já jsem byla nejstarší, takže postupně na mě přecházela starost o mladší sourozence. Po ukončení školy jsem chtěla studovat, měla jsem dobré známky, ale otec rozhodl, že by mě nemohl uživit, a tak, třebaže jsem měla teprve 14 roků, již 1. července jsem nastoupila do zaměstnání. Po dvou letech práce jsem se vyučila v textilce v Krnově jako vyšivačka a tu práci jsem dělala až do doby, kdy jsem se vdala. Pak jsme se kvůli bytu stěhovali do Ostravy. To jsem již měla jednu dceru, a tam se mi narodily další dvě. Takže teď mám tři dcery, tři zetě a sedm vnučat.

Jak došlo k tomu hendikepu?

Když měla ta nejmladší dcera 10 roků, začala mě bolet pravá ruka. Vyklubal se z toho nádor. V pondělí jsem nastoupila do nemocnice. Pan primář tam prohlásil: „Vypadá to tak, že buď ruka, nebo život.“ A tak jsem se v pátek probudila z narkózy bez pravé ruky. Nakonec to dobře dopadlo, všechno jsem prodělala. Tři děti, matka bez ruky v invalidním důchodu. Řekla jsem si: „Buď budu žít, nebo jen přežívat.“ Po operaci samozřejmě následovalo léčení – chemoterapie. Po ukončení léčení jsem někde četla krásnou myšlenku: „Kdo chce, hledá způsob, kdo nechce, hledá důvod.“ A toho se držím po celý život a hledám způsob, jak podle možností žít i s hendikepem hodnotný život. Když jsem byla doma sama, děti ve škole a manžel v práci, byla ta psychika velmi špatná, protože

každé píchnutí vzbuzovalo obavy, že se rakovina vrací. Léčena jsem byla v Brně na Žlutém kopci a zde jsem dostávala asi dva roky léky. Pak jsem jednou řekla panu primáři, že chci jít do práce, že se snad něco najde. Pan primář prohlásil, že on si to na triko nevezme, že musím zajet do Brna. Tam mi pan doktor řekl, že to mohu na 6 hodin zkusit, ale pokud by to nešlo, že musím práci ukončit. Manuální práci jsem měla zakázanou, a tak jsem dělala administrativní práci v meziskladu v Družstvu invalidů. U toho bylo plno písemné práce, já však jsem před operací byla pravačka,

tak jsem se teď musela naučit psát levou rukou. Nejmladší dcera si ráda hrála na paní učitelku: „Mamko, je to lepší, je to tak na čtyři minus.“ Takže jsem tam vedla celou agendu. Počítače ještě nebyly, jen počítačky, a všechno bylo na kartičkách v kartotéce. Tam jsem pracovala 11 roků. Rok před starobním důchodem onemocněl manžel rakovinou plic a za rok a půl zemřel. Tak jsem již 15 roků vdovou. Děti mám hodně, všichni pomáhají. Hodně mi prospělo, že jsem začala chodit do

turistiky. K tomu mi pomohla dcera, už tam chodím 13 roků. Je to u VOKD Poruba, jsou tam na mě už zvyklí a rádi mi pomohou.

Jak jste se dostala do Charity Ostrava?

Bydlím nedaleko, a když se tady stavělo, říkali jsme si, co to asi bude. Šla jsem na otevření, vytvořil se zde klub a já jsem v něm od začátku. Je to zase prima věc. Naučila jsem se vyšívat, plést. Dělají se zde upomínkové předměty a já na ně vyšívám, např. Charita Ostrava. Vyšívám doma a každý čtvrtek od 10 do 12 hod. jsem zde v domě Gabriel. Máme tu i dámský klub. Tam vyšívám a dělám, na co stačím. Ve čtvrtek od 13 do 15 hod. je zde výtvarná výchova. Jsem zde velmi spokojená. Děti a vnučata, nejstarší má 27 let a nejmladší 13, turistika a setkávání se zde v Gabrieli – to vše mi velmi pomáhá prožívat spokojený život.

Za rozhovor poděkoval: M. Machálek

Za sluncem v dobrých lidech - úvaha prázdninová.

„Ano se musí někomu říct: neřekne-li se Bohu, bude se muset říct chladnému osudu. Řekneme-li ANO Bohu: můžeme dobře projevovat potřebnou učenlivost v Duchu svatém a zároveň uplatnit své charisma a jednat.“

O výše zmíněném ANO jsem přemýšlel nedávno v souvislosti s dněním v rodinách, kde zrovna mladí lidé pomalu opouštějí svá „hnízda“. V jedné rodině vyrůstají potomci takřka v permanentním existenčním tlaku. Tatínek je drobný živnostník a dlouhodobě se drží o onen pověstný centimetr nad vodou. Maminka pracuje v sociální oblasti. Když byl syn v maturitním ročníku, tak dědečka srazilo auto. Do té doby samostatný a čilý dědeček, který byl oné rodině i jistou oporou, se ze dne na den stal potřebným. Aby toho nebylo málo, tak v tom období rodina načasovala částečnou přestavbu svého domku a psychická „depka“ byla ještě umocněna průvihem jednoho z pěti potomků – opakovaním ročníku ve škole. No, prostě na zhroutení!

Nastal čas záchvěvu, možná i otřesu. Nenastalo pohádkové: vše se k dobrému obrátil. Odehrála se však daleko významnější situace. Díky rodičům a už

i díky potomkům se život nezavřhl. Ano – po delší době velmi útrpné části života vyvstaly pevné prvky pro život další. Byli učenliví a spravedlivě jednali.

V druhé rodině se hmotně dařilo lépe. Ovšem do té doby úspěšný táta manažer musel v zaměstnání odolávat náporu kolegů „supů“, kteří chtěli, aby šel „z kola ven“. A nebylo to jen několik dnů nejapných poznámek. Bylo to několikaměsíční promyšlené období pokusů o znemožnění a sesazení. Jeho dcera se chystala k maturitě, a kupodivu neměla odkoukány ostré lokty a nekompromisní boj o kariérní úspěch. Byla velmi citlivá! A to bylo velmi dobré pro život další! A táta i dcera byli učenliví a spravedlivě jednali.

A myslím, že to právě působí ono ANO Bohu. Je to ANO pro život další. S povděkem a úctou myslím na obě citované rodiny. Vidím ne bezproblémově, avšak velmi vyzrálé předávání životní štafety. Chystám se je o prázdninách navštívit a nenápadně něco načerpat pro život svůj – pro život další. *k.u.f.a.*

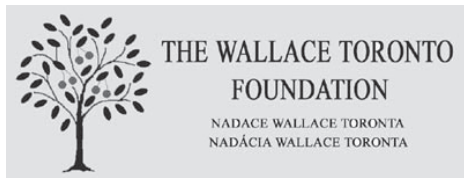
Čestné uznání pro Hospic sv. Lukáše

Budova Hospice sv. Lukáše byla oceněna čestným uznáním v soutěži o Dům roku 2007, kterou vyhláší statutární město Ostrava. Porota jmenovaná radou města vybírala z 21 přihlášených staveb, čestné uznání udělila ještě dalším třem stavbám. Jsme rádi, že Hospic sv. Lukáše kromě svého poslání – péče o pacienty v terminálním stádiu života – přispívá také k architektonickému obohacení Ostravy.

Nadace Toronto

Velice si vážíme každého daru a důvěry našich donátorů, kteří nám ji jakýmkoli darem vyjadřují. Čhtěli bychom vyjádřit poděkování americké nadaci **Wallace Toronto Foundation**, která finančně podpořila nákup elektrického zvedáku v hodnotě 121 tis. Kč pro Hospic sv. Lukáše a také přispěla na zajištění aktivit v CHD sv. Václava – domově pokojného stáří. Nadace dlouhodobě podporuje vzdělávací a humanitární projekty fungující v Česku a Slovensku na komunitních základech.

BLAHOPŘEJEME

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ NAŠICH SPOLUPRACOVNÍKŮ V OBDOBÍ DUBNA AŽ ČERVNA ROKU 2008

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ

Jiří Adamec
Petr Bernady
Marcela Budaiová
Stanislav Čejka
Martina Dluhošová
Mgr. Monika Gajdošová
Jana Grobařová

Andrea Hulová
Lea Hýlová
Jarmila Jenáčková
Jiří Jurečka
Markéta Kavková
Ing. Dalibor Kraut
Yveta Kuklová

Jana Paseková
MUDr. Marcela Persichová
Ing. Anna Říhová
Vojtěch Turza
Helena Vrbková
Ivana Žabčíková

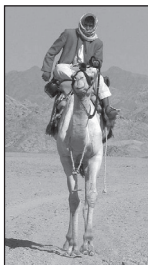
Petr Bernady
Josef Hanzlík
Josef Janalík

PRACOVNÍ VÝROČÍ

Milena Maleňáková
Ing. Anna Říhová
Eva Setlová
Barbora Lichá

Jan Valtr
Libor Volek
Helena Vrbková

Aktuální počet zaměstnanců v Charitě Ostrava k 30. 4. 2008: 223

Prorok Muhammad vypráví:

Muž šel navštívit do jedné vsi svého bratra. Bůh mu seslal do cesty anděla.

Když anděl muže potkal, zeptal se ho: „Kam jdeš?“

„Rád bych navštívil jednoho svého bratra v téhle vsi,“ odpověděl muž.

„Něco ti dluží a ty ho jdeš požádat, aby ti vrátil dluh?“ zeptal se ho anděl.

„Ne, jdu za ním jen proto, že ho z boží vůle miluji,“ odpověděl muž.

A anděl řekl: „Jsem posel boží a přišel jsem k tobě se zprávou, že Bůh tě miluje tak, jako ty miluješ z boží vůle svého bratra.“

Islámská moudrost

**Do dalších let přejeme oslavencům hodně zdraví, štěstí,
pracovních i životních úspěchů a Božího požehnání.**

Dofinancování stavby Hospice sv. Lukáše můžete podpořit dárcovskou SMS.

Stačí napsat zprávu ve tvaru: **DMS HOSPICLUKAS**,
a poslat na číslo **87777**. Cena DMS je 30 Kč.

Číslo sbírkového konta na dofinancování stavby je:
5050277/0100 (KB Ostrava).

Charita pomáhá, pomáhejte s námi... Děkujeme... Charita Ostrava

LIBREX, spol. s r.o.
sponzor Charity Ostrava

ČTVRTLETNÍK CHARITY OSTRAVA

Vydává ředitelství Charity Ostrava,
Kořenského 17, 703 00 Ostrava-Vítkovice,
pro vlastní potřebu nákladem 1000 ks,
neprodejné. Registrace: MK ČR E14375

Redakční rada: Ing. Mgr. Miroslav Machálek,
P. František Kufa, Mgr. Marie Monsportová,
Zodpovědná osoba: Ing. Dalibor Kraut
tel.: 596 787 691, e-mail: dalibor.kraut@caritas.cz,
www.ostrava.caritas.cz

